

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Dvakrát Oněgin (Porovnání dvou divadelních adaptací románu A. S. Puškina)

Autorka: Kateřina Kovářová, Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Sommer

Kateřina Kovářová si za cíl své bakalářské práce stanovila porovnání dvou divadelních adaptací Puškinova románu ve verších Evžen Oněgin, a sice ostravské inscenace v Divadle Petra Bezruče, uvedené v roce 2007, a královéhradecké inscenace Klicperova divadla z roku 2015. Evžen Oněgin je dílo, které inspirovalo různé interpretace, operní, baletní, filmové, činoherní. Každá nová interpretace takového komplexního a bohatého díla přináší samozřejmě nové přístupy, vlastní poetiku, ale také odráží dobový přístup ke zpracování klasického textu. Studentka využila příležitost zhlédnout dvě inscenace, které vznikly s malým časovým odstupem a dávají tak možnost porovnat dva autorské přístupy k dílu na počátku 21. století.

Bakalářská práce je přehledně strukturovaná, je rozdělena na dvě základní části, z nichž každá je věnována jedné inscenaci. Poslední, nejkratší kapitola pak předkládá a rekapituluje základní srovnání obou autorských přístupů. V paralelně vystavěných kapitolách autorka stručně představuje obě divadla a tvůrce inscenací, dále se věnuje divadelním scénářům, hudbě, scéně, a nakonec interpretaci jednotlivých postav. Inscenace popisuje systematicky, všímá si různých složek divadelního představení. Je nesporně důležité, že pracovala jak se záznamy inscenací, tak se scénáři. Při charakterizaci obou inscenací se opírá o recenze, které doplňuje i o vlastní postřehy. Autorka se s dostupnými materiály obeznámila důkladně, zpracovala je přehledně, důsledně cituje. Práce je doplněna rozsáhlou obrazovou přílohou, která vhodně doplňuje popis obou inscenací.

Formálně je práce na dobré úrovni, i když je stylisticky poněkud neobratná. Autorčina snaha vše popsat důsledně a důkladně vede ke kostrbatým formulacím, které ztěžují čtení, např. „v následující ukázce úryvku textu...“ (str. 26). Opakovaně se vyskytuje neobvykle použitý výraz „scénář“, např. „Některé postavy ve scénáři byly vynechány z děje a jejich scénář byl vložen do promluv vedlejších postav.“ (str. 15)

V závěru autorka hodnotí obě inscenace jako zdařilé, toto hodnocení potvrzují i průběžně uváděné úryvky z divadelních recenzí. Při obhajobě bych ale ráda slyšela, zda bylo i

něco, co se autorce nelíbilo, interpretace, s níž nesouhlasila, případně která v ní vyvolala rozpaky. Předmětem bakalářské práce bylo sice vzájemné srovnání dvou divadelních inscenací, nicméně při takovém porovnání není možné se vyhnout výchozímu dílu. Zajímá mě, zda autorka některé vrstvy románu v divadelních adaptacích postrádala. Viděla alespoň jednu inscenaci přímo v divadle? Jaké výhody/nevýhody má práce se záznamem divadelního představení?

navrhované hodnocení:

v Hradci Králové, 15. 8. 2020

Mgr. Jana Kostincová, Ph.D.